

סוף לחסינות של ביירות

written by מאיר בן שבת | 07.06.2026

"עתידי היחסים בין ישראל ללבנון חייב להיקבע על ידי שתי הממשלות הריבוניות, אשר דוחות כל ניסיון, מצד כל גורם, מדינתי או לא-מדינתי, להחזיק את עתידה של לבנון כבן ערובה" [1] כך נכתב בהודעה המשותפת שפרסמו ארה"ב, ישראל ולבנון בשבוע שעבר, לרגל ההגעה להסכם הפסקת-אש.

איראן וחיזבאללה לא כל כך התרשמו מההצהרה המלוטשת הזו. גם לא מההבהרות שסיפק הנשיא טראמפ בקולו ולפיהן נושא לבנון הוא סוגיה נפרדת מעניין איראן.

"ההצהרה בווישינגטון נועדה לאפשר לישראל להשיג בדרך מדינית את מה שלא הצליחה להשיג באמצעים צבאיים", אמר מזכ"ל חיזבאללה נעים קאסם והודה למשטר בטהראן על שהוא מתעקש לכרוך את הפסקת-האש בלבנון בהסכם שיגובש איתה לסיום המלחמה.

הניסוח הזהיר נועד לחזק את הזיקה בין הזירות, בלי לתת תחמושת למבקריו על שהוא מקריב את לבנון למען אינטרסים זרים.

פחות זהיר ממנו היה שר החוץ האיראני עבאס עראקצ'י שהבהיר חד וחלק: "סיומה של המלחמה הזו באיראן, באזור ובלבנון [2] יהיה קשור זה בזה. או שהמלחמה תיפסק באיראן ובלבנון, או שהיא לא תיפסק לא באיראן ולא בלבנון".

בעוד בצה"ל התחילו לתכנן את "אזורי-הפיילוט" שבהם תועבר השליטה לצבא לבנון, חיזבאללה לא הסתפק בהצהרות על התנגדותו להסכם וליווה אותן באש. הוא רמס בגסות אפילו את המשוואה שגובשה בהתערבותו האישית של הנשיא טראמפ וחדש את שיגור רחפני נפץ גם לתוך שטחה של ישראל. כשכך הם פני הדברים, האיפוק שישראל נדרשה לגלות לא היה נסבל.

ההתרסה מצד חיזבאללה כלפי מאמצי ארה"ב לנתק בין הזירות, נעשתה על גבה של ישראל, שנאלצה להתיישר עם המגבלות האמריקניות, ולגבות מאויביה מחיר מופחת, לפי התעריף שווינגטון קובעת.

גם בבית הלבן מבינים שריסונים מול חיזבאללה רק יבטיחו את התחזקותו בלבנון, שתביא לחיזוק עמדת-הכוח והביטחון העצמי של איראן במו"מ עם ארה"ב.

ההשתלטות על שטחים בדרום לבנון והתקיפות האוויריות בביירות הם הקלף החזק ביותר של ישראל מול חיזבאללה.

הבירה הלבנונית ובפרט רובע הדאחייה, מהווה את מרכז העצבים הפוליטי, המבצעי והלוגיסטי של ארגון הטרור. זהו מעוז התמיכה הציבורית והממסדית בחיזבאללה, אזור צפוף שמאוכלס

בכמעט מיליון תושבים, רובם המוחלט שיעים, תומכי חיזבאללה ותנועת אמל. באזור זה פועלים מוסדות הרווחה, הדת והתקשורת. תקיפה באזור זה תפגע בנכסים אסטרטגיים של הארגון ולא פחות חשוב מכך ² תגביר את הלחצים עליו בגלל ההשלכות על האוכלוסייה השיעית.

ההגבלות שהוטלו על תקיפה אווירית ישראלית במרחב הזה, מנעו ממנה להפעיל את הזרוע האווירית ההתקפית שלה ומאלצות אותה לשחק בתנאים שהאויב מכתוב.

זאת ועוד, מול נשק הרחפנים שהולך ומתבסס כאיום משמעותי וכואב, ישראל חייבת לנקוט גישה לא פרופורציונאלית, שתגרום לארגוני הטרור לפקפק בכדאיות השימוש בנשק הזה מולנו.

מי שרואה בנשק הזה "מטרד", מוזמן לעיין בנתוני המלחמה בין רוסיה לאוקראינה. אגב, את השפעותיו צריך להעריך לא רק לפי היקף הנפגעים, הגבוה והכואב בפני עצמו, אלא גם לפי השלכותיו על חופש הפעולה של הכוחות המאוימים והשפעתו על המורל והרוח של כוח שפועל בתחושת חוסר אונים מולו.

האופן שבו צה"ל יגיב על תקיפות הרחפנים של חיזבאללה, ישפיע על התנהגותם של אויבינו בזירות האחרות ³ עזה, יו"ש, סיני, ירדן. אם הם יבינו שהנשק הזול והזמין הזה גובה מאיתנו מחיר יקר ולא מסכן את נכסיהם או את קיומם, לא ירחק היום שבו ישראל תתוקף מכל עבר בנשק הזה.

לעומת זאת, אם בחיזבאללה יבינו שכל רחפן נגדנו יביא לתקיפה עוצמתית בביירות, קשה להאמין שלא תהיה לכך השפעה על המוטיבציה שלהם, להשתמש בו.

וגם את זאת יש לומר, מדינה ששולחת את חייליה לעומק שטח האויב בלי מענה מספק לאיום כזה, למצות את היכולות שבידיה כדי להגן עליהם.

כשהנשיא טראמפ קובע כי פגיעה בחיילים אמריקניים תביא להפסקת-האש עם איראן, הוא לא רק מציב קו אדום לאויביו, הוא גם מספק חגורת ביטחון משמעותית לחייליו. ביחס לפגיעה בחייליה ובאזרחיה, ישראל צריכה לאמץ את אותה גישה, מול הבירה הלבנונית.

פורסם בישראל היום, בתאריך 07 ביוני 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.